

PROROCIA LUI IOIL

Cap 1

Ioil, cu pilda omidii, lăcustei, gândacului și a ruginii, patru rane împotriva Iudei prorocind, îndeamnă pre toți, și mai vârtos pre preoți, spre plângere, spre post și spre rugăciune, plângând și el jefuirea pământului său.

- 112v
1. uvântul Domnului, care au fost cătră Ioil, fiul lui Fatuil.
 2. Auziți aceasta, bătrâni, și în urechi luați, toți lăcuiitorii pământului, de s-au făcut aceasta în zilele voastre au în zilele părinți | lor voștri.
 3. Despre aceasta fiilor voștri povestiți, și fiii voștri fiilor săi și fiilor neamului altuia.
 4. Ce au rămas de molie au mâncat lăcusta, și rămășița lăcustii o au mâncat gândacul, și rămășița gândacului o au mâncat rugina.
 5. Deșteptați-vă, cei beați, și plângeți și urlați, toți cei ce beați vinul cu dulceață, că au perit de la gura voastră.
 6. Că neam s-au suit pre pământul Mieu tare și nenumărat; dinții lui ca dinții leului și măsealele lui ca a puiului de leu.
 7. Pus-au viia mea spre pustie și smochinul mieu l-au belit de coaje. Golindu-mă, m-au jefuit și m-au lepădat. Airi s-au făcut ramurile lui.
 8. Plânge ca o fecioară încinsă cu sac pentru bărbatul tinerețelor sale.
 9. Perit-au jârtva și gustarea din casa Domnului, jeliut-au preoții, slujitorii Domnului.
 10. Jefuitu-s-au ținutul, jeliut-au pământul, că s-au răsipit grâul, turburatu-s-au vinul, rânchezitu-s-au untul-de-lemn.
 11. Turburatu-s-au lucrătorii câmpului, urlat-au lucrătorii viilor pentru grâu și pentru orzu, că au perit săcerișul țarinii.
 12. Viia s-au turburat și smochinul s-au lăncezit, malogrănatul și finicul și mărul și toți pomii țarinii s-au uscat, că s-au turburat bucuria de cătră fiii omenești.
 13. Încingeți-vă și plângeți, preoți, urlați, slujitorii oltariului, întrați, culcați-vă în sac, slujitorii Dumnezeului mieu, că au perit din casa Dumnezeului vostru jârtva și gustarea.
 14. *Sfințiți postul, chemați ceata, adunați-vă bătrâni, toți lăcuiitorii pământului în casa
113r Dumnezeului vostru și strâgați || cătră Domnul: *Jos 2, 15.
 15. „A, a, a zilei, că aproape e zioa Domnului și ca o jefuire de la Cel Putearnic va veni!”
 16. Au, doară, nu înaintea ochilor voștri au perit ceale de hrană din casa Dumnezeului vostru, și veselii, și săltarea?
 17. Putrezit-au dobitoacele în gunoiul său, răsipitu-s-au șurile, spartu-s-au cămările, că s-au turburat grâul.

18. Ce au suspinat jivina, mugit-au turmele ciurdei, că nu iaste lor pășune, ci și turmele dobitoacelor au perit.

19. Și cătră Tine, Doamne, voiu strâga, că focul au mâncat ceale frumoasă a pustiii și văpaia au aprins toate leamnele ținutului.

20. Ci și fiarele câmpului, ca o arie ce i-i seate de ploaie, au privit spre Tine, că au săcat izvoarele apelor și focul au îmbucat ceale frumoase ale pustiii.

Cap 2

Prorocul veastește jidovilor nemilostivirea vrăjmașilor săi și cât de groaznică le va fi zioa aceea. Pentru aceea îi îndeamnă spre pocăință, și celor ce să vor întoarce mare sporire le făgăduiaște Domnul, și că va da Duhul Său preste tot trupul și mari seamne înaintea zilii Domnului aceii mari și înfricoșate. Și să va mântui tot, cine va chema numele Domnului.

1. ântați cu trâmbiță în Sion, urlați în muntele Mieu cel sfânt, să să turbure toți lăcuiitorii pământului, că vine zioa Domnului. Că aproape iaste
2. Zioa întune arecului și a ceții, zioa norului și a volburii. Ca dimineața întinsă preste munți, norod mult și tare; aseamenea lui n-au fost din-ceput, și după el nu va fi până în anii neamului și neamului.
3. Înaintea feații lui, foc îmbucând și după | el, văpaie arzând. Ca grădina desfătării, 113v
pământul înaintea lui și după el, sângurătatea pustiii, nici iaste cine să scape de el.
4. Ca vederea cailor, vederea lor și ca călărașii, așa vor alerga.
5. Ca sunetul căruțelor preste vârful munților vor sălta, ca sunetul vâpăii de foc, ce arde pozderâia, ca norodul tare gătit la războiu.
6. De cătră fața lui să vor chinui noroadele, toate obrazele să vor întoarce în oală.
7. Ca cei tari vor alerga, ca bărbații ostaș să vor sui pre zid, oamenii în căile sale vor merge și nu să vor abate de la cărările sale.
8. Fieștecările pre fratele său nu-l va îngreca, fieștecarii în calea sa vor umbla; ci și prin ferești vor cădea și nu să vor răsipi.
9. În cetate vor intra, în zid vor alerga, pre căsi să vor sui, prin ferești vor intra ca furul.
10. De cătră fața lui s-au cutremurat pământul, clățitu-s-au ceriurile, *soarele și luna s-au întunecat și stealele ȝ-au tras strălucirea sa.
11. Și Domnul au dat glasul Său înaintea feații oastei Sale, că multe sânt foarte taberile Lui, că tari și ceale ce fac cuvântul Lui, *că mare e zioa Domnului și înfricoșată foarte, și cine o va suferi?
12. Acum, dară, zice Domnul: „Întoarceți-vă cătră Mine în toată inima voastră, în post și în plângere și în vaiete”.
13. Și vă tăiați inimile voastre, iară nu vejmintele voastre. Și vă întoarceți cătră Domnul, Dumnezeul vostru, *că îndurat și milostiv e, răbdătoriu și mult milostiv și îndurătoriu preste răotate.
14. *Cine ști de să va întoarce și să ierte și | | să lase după sâne blagoslovenie, jârtvă și 114r
gustare Domnului, Dumnezeului vostru?
15. Cântați cu trâmbița în Sion, *sfințiți postul, chemați ceata!
16. Adunați norodul, sfințiți bisearica, adunați bătrânii, strângeți mititeii și sugătorii de țate! Să iasă mirele din culcușul său și mireasa din cămara sa!
17. Între pridvor și oltariu vor plânge preoții, slujitorii Domnului, și vor zice: „Iartă, Doamne, iartă norodul Tău și nu da moștenirea Ta spre ocară, ca să-i stăpânească limbile. Căci zic între noroade: «Unde iaste Dumnezeul lor?»”
18. Răvnit-au Domnul pentru pământul Său și au iertat norodului Său.
19. Și au răspuns Domnul și au zis norodului Său: „Iată, Eu vă voiu trimite grâu și vin și untdelemn și vă veți umplea de eale; și nu vă voiu mai da ocară între limbi.
20. Și pre cel de la crivețu îl voiu depărta de la voi și-l voiu goni la pământ neumblat și pustiiu, fața lui spre marea răsăritului și sfârșitul lui la marea cea mai de pre urmă; și să va înălța putoarea lui și să va sui putrăgiunea lui, că trufașu s-au purtat.
21. Să nu te temi, pământule, saltă și te veselește, că au mărit Domnul a face!
22. Să nu vă teamați, jiviniile țânutului, că au odrăslit ceale frumoase ale pustiii, că pomul au adus rodul său, smochinul și viia au dat vârtutea sa.
23. Și, fiii Sionului, săltați și vă veseliți în Domnul, Dumnezeul vostru, că v-au dat podoaba dreptății și va face a să pogorî la voi | ploaia de dimineața și de sara, ca la început.
24. Și să vor umplea ariile de grâu și să vor vărsa teascurile de vin și de untdelemn.

25. Și Eu voi întoarce anii carii i-au mâncat lăcusta, gândacul și rugina și omida, țăriia Mea cea mare, carea am trimis preste voi.

26. Și veți mânca hrănindu-vă și vă veți sătura și veți lăuda numele Domnului, Dumnezeului vostru, Cel ce au făcut minunate cu voi. Și nu să va rușina norodul Mieu în veac.

27. Și veți ști că în mijlocul lui Israil Eu sânt, și Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, și nu mai iaste. Și nu să va rușina norodul Mieu în veac.

28. Și va fi după aceastea, *vărsa-voiu Duhul Mieu preste tot trupul; și vor proroci fiii voștri și featele voastre, bătrânii voștri visuri vor visa, și tinerii voștri vedenii vor vedea.

29. Ci și preste slugile Meale și preste slujnice în zilele acealea voiu vărsa Duhul Mieu.

30. Și voi da minuni în ceriu și pre pământ, sânge și foc și abur de fum”.

31. *Soarele să va întoarce întru întunecarec și luna în sânge mai înainte până ce va veni zioa Domnului cea mare și groaznică.

32. Și va fi *tot care va chema numele Domnului să va mântui, că în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuirea, precum au zis Domnul, și în cei rămași, pre carii va chema Domnul.

*Isaie 44, 3.
Fap. 2, 17.

*Sus 2, 10.
Math. 24, 29.

*Luca 21, 25.
Râm. 10, 13.
Fapt. 2, 20.

Cap 3

115r *Amânănță Domnul năcaz mare limbilor care au năcăjit pre norodul Său și cum că pre toți va judeca în valea lui Iosafat. | Izvor din casa Domnului va ieși, și Iudeea în veaci să va lăcui, curățindu-să sângele ei.*

1. ă, iată, în zilele acealea și în vremea aceea, când voiu întoarce robia Iudei și a Ierusalimului,

2. Aduna-voiu toate limbile și le voiu duce în valea lui Iosafat și Mă voiu prigoni cu eale acolo pentru norodul Mieu și moștenirea mea, Israil, pre carii i-au răsipit prin neamuri, și pământul Mieu l-au împărțit.

3. Și preste norodul Mieu au aruncat soarte și au pus pruncul în bordeiu și fata o au vândut pre vin, să bea.

4. Însă ce e Mie și voao, Tirule și Sidonule și tot hotarul palestinilor? Au doară, izbândire veți da voi Mie? Și de izbândiți voi împotriva Mea? Curând, degrabă vă voiu răsplăti răsplătire preste capul vostru.

5. Că argintul Mieu și aurul ați luat, și ceale dorite ale Meale și frumoase le-ați băgat în bisearicile idolilor voștri.

6. Și fiii Iudei și fiii Ierusalimului i-ați vândut fiilor grecilor, ca să-i depărtați din hotarele sale.

7. Iată, Eu îi voi deștepta din locul în care i-ați vândut și voiu întoarce răsplătirea voastră în capul vostru.

8. Și voi vinde fiii voștri și featele voastre în mâinile fiilor Iudei, și îi vor vinde saveilor, neamului departe, că Domnul au grăit.

115r 9. Străgați aceasta între neamuri, sfințiți războiu, deșteptați pre cei vârtoși, | să se apropie și să se suie toți bărbații cei de războiu!

10. Tăiați plugurile voastre spre sabii, și sapele voastre spre lănci! Cel neputincios zică: „Că tare sânt eu!”

11. Rumpeteți și veniți, toate neamurile de prinprejur, și vă adunați. Acolo a cădea va face Domnul pre vârtoșii tăi.

12. Scoale-să și să se suie limbile la valea lui Iosafat, că acolo voiu șede, să judec toate limbile prinpregiur.

13. *Trimateți seaceri, că s-au copt săcerișul, veniți și vă pogorâți că e plin teascul, prisosesc teascurile, că s-au înmulțit răotatea lor.

14. Noroade, noroade în Valea Tăierii, că aproape e zioa Domnului în Valea Tăierii.

15. *Soarele și luna s-au întunecat, și stealele ș-au tras strălucirea sa.

16. *Și Domnul din Sion va răgni și din Ierusalim va da glasul Său; și să vor clăti ceriurile și pământul. Și Domnul e nădeajdea norodului Său și țăriia fiilor lui Israil.

17. Și veți ști că Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, Cel ce lăcuiesc în Sion, în muntele Mieu cel sfânt. Și va fi Ierusalimul sfânt, și streini nu vor mai treace printr-însul.

18. *Și va fi în zioa aceea: picături-vor munții dulceață și dealurile vor cură lapte și prin toate pâraiele Iudei vor trece ape. Și izvor din casa Domnului va ieși și va uda răpejunea spinilor.

19. Eghiptul spre pustiire va fi și Idumeea spre pustiia pierderii, căci că strâmb au lucrat împotriva fiilor Iudei și au vărsat sânge nevinovat pre pământul său.

116r 20. Și Iudeea în veac va fi lăcuită, și Ierusalim | mul în neam și în neam.

21. Și voi curăți sângele lor, care nu-l curățisem, și Domnul va petrece în Sion.

*Apoc. 14, 15.

*Sus 12, 31.

*Ieremie 25, 30.
Amos 1, 2.

*Amos 9, 13.